

Total Solformørkelse den 29. marts 2006 over Egypten

Janaki Lund Jensen, DARK Cosmology Centre.

Så kom endnu en total solformørkelse i hus. Det blev den sjette totale solformørkelse, som jeg har oplevet og endnu engang var det et helt fantastisk og ubeskriveligt syn!

Den 27. marts rejste jeg sammen med en større gruppe danskere til Egypten for at se at solen går i sort. Vi landede i Sharm el Sheikh på sydspidsen af Sinai-halvøen om eftermiddagen og blev derefter indkvarteret på Mövenpick Golf Hotel. Det var et meget flot og dejligt hotel, som lå helt ned til det Røde Hav. Næste morgen skulle vi afsted kl. 6.00 fra hotellet for at krydse Sinaiørkenen. Vi stoppede bl.a. for at se Skt. Katarina klosteret og fortsatte videre igennem ørkenlandskabet. Vi passerede Suez kanalen og videre til Cairo, hvor vi nåede frem godt trætte tirsdag aften ved 21.00 tiden til hotel Ramses Hilton.

Onsdag den 29. marts var så den store dag, hvor vi skulle opleve det, som vi alle var kommet for. Den totale solformørkelse. Efter vores rejseprogram skulle vi afsted fra hotellet kl. 3.45 for at flyve til den nordvestlige del af Egypten kun 12 kilometer fra grænsen til Libyen. Til vores store overraskelse blev vore rejseplaner i sidste øjeblik dog ændret, fordi Præsident Mubarak også havde planlagt at se den totale solformørkelse fra samme sted. Derfor skulle der foretages nogle meget omhyggelige sikkerhedscheck af alle turister, som skulle stå i området. Det betød, at vi i stedet skulle op kl. 1.00 om natten og køre fra hotellet senest kl. 2.00. Det blev derfor ikke til mange timers søvn, inden vi skulle være klar til afgang forsynet med en morgenmadsboks fra receptionen. Vi var alle noget klatøjede, da vi satte os ind i bussen for at køre til Cairo lufthavn og vi vidste, at vi havde en meget, meget lang dag foran os. Da vi ankom til Cairo lufthavn var der stort set ingen andre mennesker. Der var charteret et fly fra Air Cairo til os, som stod klar til afgang. Vi fløj ved 3-tiden og turen tog ca. 45 minutter. Så landede vi i El Alamein lufthavn i det nordvestlige Egypten. Derfra kørte vi i turistbusser i 3-4 timer inden vi nåede byen Saloum, hvor vi skulle se den totale solformørkelse.

Da vi kørte igennem byporten blev vi checket, at vi havde tilladelse til at være der. Vi havde hver fået et id kort, som vi skulle bære synligt, mens vi var der og det var nøje planlagt, hvor vi måtte stå og vi måtte ikke på nogen måde ændre på det. Der var et kæmpe opbud af forskellige politi- og militærfolk, som skulle sørge for sikkerheden på området. Da vi kørte igennem Saloum by lige før kl. 8.30, så vejret ud til at være helt fint, men vi skulle køre op til et plateau, hvor vi havde fået tildelt et lille stykke jord til den danske delegation. Da vi nåede op til vores sted, var det helt diset og skyet, så vi blev meget bange for, at det skulle gå helt galt.

Skulle der være total solformørkelse nu, så ville vi ikke kunne se noget som helst og det var bestemt meget skræmmende. Vi spurgte guiderne, om vi ikke kunne køre ned til Saloum by igen og stille os et andet sted, da vejret så mere klart ud der. Centerlinien gik nemlig også igennem Saloum by, så det ville være helt fint at være der. Men vi fik at vide, at det måtte vi ikke, for de egyptiske myndigheder havde nøje planlagt, hvor vi måtte være og det kunne der ikke ændres på overhovedet. Dette skyldtes jo også, at Præsident Mubarak skulle stå et hemmeligt sted og pga. sikkerheden skulle man præcis vide, hvor de turister var, som man havde givet tilladelse til at se den totale solformørkelse fra Saloum. Når jeg rejser på solformørkelsesrejser, er der altid en plan B og en plan C, så vi har et eller to alternative steder, hvor vi kan være i tilfælde af, at vejrforhold eller andre ting driller. Men der var intet at gøre, vi måtte bare håbe, at Solen med sin varme kunne få disen og skyerne til at forsvinde til rette tid.

Det viste sig heldigvis, at det blev mere klart på himlen efterhånden som formiddagen gik. Kl. 11.20 startede formørkelsen og Månen tog sin første lille bid af Solen. Folk jublede over, at det nu var klart vejr og det så ud til, at det ville lykkes for os. Vi tog af og til vores formørkelsesbriller for øjnene for at se på Solen og derefter kiggede vi væk igen. Imens den partielle fase står på, er det meget vigtigt, at man IKKE ser direkte på Solen. Man skal bruge solformørkelsesbriller, som er godkendt til det. Desuden må man ikke stirre med solformørkelsesbriller på Solen i længere tid. Man kan få alvorlige øjenskader og miste synet ved at se på Solens kraftige stråler. Nu var hele dette himmelske skuespil sat i gang og Månen arbejdede sig langsomt men sikkert igennem solskiven. Alle som stod på pladsen fulgte intenst med i begivenheden. Der var ca. 6.000 udlændinge og ca. 3.000 lokale folk samlet for at se denne store begivenhed. Det var nok ikke nær så mange, som man havde forventet. På grund af Muhammedtegningerne havde mange turister valgt at aflyse deres rejse til Egypten.

Kl. 12.38 skete så det alle havde ventet spændt på. Nogle havde, som jeg, ventet på at se en total solformørkelse i flere år. Hvor var den totale solformørkelse her i Saloum et fantastisk smukt syn. Det var meget rørende, da den første diamantring viste sig og dernæst var Solen totalt dækket af Månen. Så stod jeg i de 3 minutter og 55 sekunder, som Månen dækkede totalt for Solen og bare nød synet fuldt ud.

Figur 1. Diamantring-effekten.

Jeg kunne nu med det blotte øje se den helt specielt smukke korona. Baily's perler, som er stråler fra Solen som skinner igennem dale på Månen og som lægger sig som perler på en snor. Det er også den første og den sidste af disse perler, som giver Diamantring-effekten. Jeg kunne se protuberanser, som er energi fra Solen, der bliver slynget mange tusinde kilometer ud i rummet. Desuden kunne jeg se planeten Venus. Det blev skumringsmørkt og noget køligere, så jeg fik gåsehud på armene. Rundt om i horisonten var der et smukt rødt lys, som man ser ved solnedgang. Der var god tid til at iagttage de fantastiske ting, som sker ved en total solformørkelse, selvom disse dyrebare minutter også går utrolig stærkt.

Figur 2. Solens korona under totaliteten.

Så kom det sidste og mest fantastiske. Den sidste Diamantring. Det var nærmest som en kraftig lyskugle, som eksploderede ud fra Solens kant og så skulle solformørkelsesbrillerne hurtigt tages på igen og hele det fortryllende skuespil var slut. Det var helt fantastisk endnu engang at have fået lov til at opleve dette smukke himmelske fænomen og vi var lykkelige over, at

det hele var vel overstået. Vi omfavnede hinanden og talte om, hvad vi hver især havde set. Dernæst var der traditionen tro champagne til alle, imens vi endnu kunne nyde Månens vandring igennem Solen, indtil den til sidst forsvandt helt ud af Solskiven. En total solformørkelse varer i alt ca. 3 timers tid. Det tager ca. 1 1/2 time til den er total og dernæst ca. 1 1/2 time til det hele er slut.

Vi drak champagne og talte alle begejstrede om oplevelserne. Så gik vi hen til vores busser og kørte tilbage 3-4 timer til lufthavnen. Vi fløj i vores chartrede fly i 45 minutter, indtil vi nåede Cairo og derfra blev vi kørt til vores hotel, Ramses Hilton. Det var meningen, at vi skulle fejre det med en gallamiddag om aftenen, men pga. den lange dag og de mange oplevelser, så blev gallamiddagen udsat til dagen efter. Dette var meget klogt, da alle var godt trætte og helt udmattede over begivenheden.

Dagen efter havde vi så en velfortjent gallamiddag med egyptisk underholdning og vi fejrede, at vi havde været så heldige at se en så perfekt total solformørkelse. Et fantastisk smukt syn, som jeg vil kunne leve længe på. Men allerede nu går mine tanker i retning af, hvornår jeg skal se den næste. Den 22. september i år er der en Ringformet solformørkelse i Fransk Guyana i Sydamerika. Der er total solformørkelse den 1. august 2008, som bl.a. kan ses i Sibirien samt noget af Grønland. Desuden kommer der en total solformørkelse den 22. juli 2009 i Kina, så det er nogle af mine planer for fremtiden.

Resten af ugen fik vi tid til at se os omkring i Cairo by med bl.a. et besøg på Cairo museet, citadellet, basaren, pyramiderne i Giza, Memphis og Sakkara, en dagtur til Alexandria og meget andet. Søndag den 2. april kørte vi igen fra Cairo. Vi passerede Suez kanalen og fortsatte videre denne gang ad den sydvestlige kystvej igennem Sinaihalvøen. Ved 16-tiden nåede vi frem til Mövenpick Golf Hotel, hvor vi også havde overnattet den første nat i Egypten. Aftenen bød på et besøg hos nogle lokale beduiner, hvortil selskabet begav sig hen på kameler - som egentlig er dromedarer. Herude under ørkenhimmelen beundrede vi stjernerne og stilheden. Mandag eftermiddag fløj vi så tilbage til Danmark og dermed var min 8. solformørkelsesrejse gennemført med stor succes.

Janaki Lund Jensen er kontorfuldmægtig ved DARK Cosmology Centre og amatørastonom. Hun startede sin interesse for astronomi som 9-årig og har siden 1995 rejst efter solformørkelser. Hun har i dag - 36 år - set 6 totale solformørkelser på Borneo, i Caribien, Bulgarien, Zimbabwe, Australien og Egypten og 2 ringformede solformørkelser i Panama og Madrid.